

(Soirées musicales), всичко — плодъ на непосредно вдъхновение — написано съ божествена лекота.

Рославецъ, Николай Андреевичъ — компонистъ-модернистъ (отъ най-лѣвия фронтъ на съветското музикално творчество) и музикаленъ писателъ, род. 5 ян. 1881 въ Сурай (Черниговска губерния), ученикъ на Хржимали (по цигулка) и Василенко (по композиция) въ Московската консерватория, която свършва съ златенъ медалъ (за драматичната кантата „Небе и земя“ — по Байронъ). Р. е единъ отъ най-интереснитъ представители на съвременното руско музикално творчество — авторъ на собствена теория за организацията на звука — съ своеобразенъ музикаленъ конструктивизмъ, голямо майсторство на формата, и сложност на композиционната техника — поради което неговата музика е, по сжщество, за върховетъ на музикалната публика. Кантатата „Октомври“ означава повратенъ пунктъ въ творчеството на Р.: тя е вече по-непосрѣдствена, безъ голямата отрупаност, свойствена на пораншинитъ му творби, и по-достъпна за срѣдния слушателъ. Творби: една симфония, две симфонични поеми („Човѣкъ и морето“ — по Бодлеръ и „Края на свѣта“ — по Поль Лафаргъ), единъ концертъ за цигулка съ оркестъръ, две клавири, петъ струнни квартета, единъ квинтетъ — за арфа, две цигулки, чело и обой; две клавири, две челови и петъ цигулкови сонати; „Размисль“ за виолончелъ и пиано; кантата „Октомври“ за соли, хоръ и оркестъръ (изпълнена на тържествата по случай 10-годишнината отъ революцията — отъ „Асоциацията за съвременна музика“), кантата „Ленинъ“, клавири нѣща и пѣсни. Въ многото статии, излѣзли изъ подъ неговото перо, Р. излага своята теория за организацията на звуковия материалъ, и защитава своитъ разбирания за творчеството.

Рота, rota или rotta — е древния псалтирионъ, въ форма на тригълникъ, наричанъ китара или псалтерионъ.

Ротерсъ, Ернстъ — Roters, Ernst — компонистъ, род. 6 юли 1892 въ

Олденбургъ. ученикъ на Клинд-вортъ-Шарвенковата консерватория, и на Висшата академическа школа въ Берлинъ, отъ 1920 капелмайсторъ на Хамбургскитъ Kammer-spiele. Композиции: „Танцова рапсодия“, „Легенда“, сюита „Сън въ лѣтна нощъ“ — за оркестъръ; една камерна симфония; „Танцова“ сюита за камеренъ оркестъръ; „Прелюдия и fuga“ за струненъ оркестъръ; „Nachtstück“ за струненъ оркестъръ; „Симфонична сюита“ за пиано и оркестъръ; „Импресии и капричи“, „Хорални вариации и fuga“, „Шестъ вариации и fuga върху една бретонска тема“, и една сюита за пиано; трио за цигулка, виолончелъ и саксофонъ; музика къмъ: Роб. Валтеровата „Щастливата морска градина“, Ведекиндовата „Нойфундланската императрица“, „Сън въ лѣтна нощъ“ и „Кафенето“; камерна кантата за пѣние и единадесетъ инструмента, опера „Черната камара“.

Ротщайнъ, Ямесъ — Rothstein, James — компонистъ, род. 23 ноем. 1871 въ Кьонигсбергъ, ученикъ на Академическата висша музикална школа въ Берлинъ, писалъ: сюита за голѣмъ оркестъръ, двоенъ концертъ за цигулка и виолончелъ съ оркестъръ, единъ клавириинтетъ; по една клавири и челова сонати; 94-ти псаломъ за соли хоръ, органъ и оркестъръ, „Гробътъ въ Бузенто“ за мъжки хоръ, теноръ-соло и оркестъръ, оперитъ: „Хубавата Ариядна“ и „Невѣстинъ изгледъ“, клавири и челови нѣща, и много пѣсни.

Ротъ, фр. rote — име на единъ срѣдновѣковенъ струненъ инструментъ.

Рохлицъ, Йоханъ Фридрихъ — Rochlitz, Johann Friedrich — виденъ музикаленъ писателъ, род. 12 февр. 1769 въ Лайпцигъ, умр. 16 дек. 1842 с. т., възпитаникъ на „Томасшуле“ въ Лайпцигъ, основателъ и редакторъ на Allgemeine Musikalische Zeitung (1798—1818), въ който се застъпва много за Бетховеновитъ творения. Най-важниятъ му трудъ, застъпващъ музиката, е: „За приятели на музиката“ — състояща се отъ биографични очерки и естетични статии въ 4 тома (1824—32). Издалъ единъ „Сборникъ отъ превъзходни и вокални творби“ въ 3 части, писалъ още: „Погледи въ областта на из-